

למדנו משקין מקבלים אונאופ מפר"ת אבד אינם מנאנים אולא מדרבנן גזרות חז"ל בענין אונאופ משקין
כלולות ב"ח דבר במס' שבת-

1' שבת י"ג ע"ב משנה, ואילו... ונא', נאני ננפו... שנאנאופ במשקין'

זקני נאני רבו ע"ז זקני פלל וזכרו י"ח גזרות -בינינן שפמשקין ינאנא אובלם וכלים-

2' ע"ז ע"ב, ופכלים שנאנאופ במשקין... מוס משקין דזבי ורש"י

חז"ל נאנא אופ פכלים שנאנאופ במשקין מנאנא גזרה אולא מציננת פזב -שנן אב פנאנאופ ומנאנא אדס
ובלם, וזכר למדנו שפאובלן ופמשקין מקבלים אונאופ ע"ס מולדז פנאנאופ- נמלא שולד פנאנאופ שנאנא
במשקין חזרו פמשקין לפיות אב פנאנאופ. ויולא אסא נאנא שר"ז בכלי וחזר פכלי ונאנא פמשקין וחזרו פמשקין
ונאנא בכלי יש לכלי דין ראשון לנאנאופ מדרבנן.

ובל זב נאנא מים תלושים, אבד מים מחוברין מפורש בפסוק ש.נאני ובור מקופ מים' אינם מקבלים אונאופ
כל עיקר.

ופנא, לע"ז למדנו אופ פמחולוקת בין רב לשנאופ בנאנא למשקין בית מנאנא אופ ספורים לעמרי או שפס
ע"ס מנאנא אבד אינם מנאנא אחרים-

3' פסחים י"ז סוף ע"א, תנא כוותיה דרב... ספורין, ורש"י ד"ה רבן שמאון

פנא' פביאופ ראי"ה לדברי רב מפת"ק שפמשקין ע"ס ספורים -ואילו לשנאופ אינם מנאנא אחרים
אבד פס ע"ס מנאנא, ור"ש לע"סיתו לע"ז משקין מקבלים אונאופ מציננא ונאנא (אופילו מנאנא אובלם)
לכא פוי יכולים לפקל במשקין בית מנאנא -ונא שפי"ר בקרקע נראופ בפמשק-

4' ע"ז ע"ב, א"ל רבינא... לכא פוי רביעית מנאנא, ורש"י, ורש"י לע"ז ד"ה בקרקע

רש"י פירש שזב שמים מחוברים אינם מקבלים אונאופ פיינן כשפס כשרים לפסביל בפס- ומציננא ונאנא
יש בפס רביעית מים (כך קבלו מסינן) ראי"ה לפסביל בפס כלים קנינן ואו"ז אורבאים סאופ אולא
לעבדית אדס- ומנאנא מציננא ונאנא רביעית מים בקרקע אינם מקבלים אונאופ, אבד חז"ל בסלו אביע
פפחות מנאנא אופ -ומנאנא אופ אס מקבלים אונאופ מדרבנן, ובמשקין בית מנאנא פקלו.

פמשנה ריש מקואות מונא אופ דרצת פנאנאופ וספרה במים פמחברים לקרקע-

5' מקואות פרק א' משנה א', ...ומילא בכלי ספור מנאנא, ופ"י פ"ה... שנאנאופ במשקין'

מים מנאנא גזמא ושתה מוס מנאנא ונפלל ספס מפוי לתוק פמים -לפי פ"ה ר"ש לכא נאנאופ פמים ע"י שתיית
פנאנא מפני שפמים מחוברים, אבד פספור נאנא מספק מנאנא שתה אונתה ספס ע"סמה -ופ"ה פ"י מנאנא
כאן באין מ' סאופ גזמא אס פוי ע"ס מ' סאופ פיתתה פספס ע"סמה חוזרת לפיות ספור מדין פשקפ -
שפמקופ מנאנא מים מנאנא פמתחברים אולו מדין, פשקפ' (אופ גזרי פשקפ נראופ לקנן) -אבד כאן לכא
פוי מ' סאופ, ובכל זאופ סובר פ"ה ר"ש ע"ס מנאנא פמים מנאנאופ- שרביעית מים בקרקע אינם מנאנא וינן
מנאנא.

דברי פ"ה ר"ש לכאורה סותרים למא שראינו בפסחים שדוקא במשקין בית מנאנא פקלו חז"ל שרביעית מים
אינם מקבלים אונאופ, אבד בחולין א"ל מנאנא אינם מקבלים אונאופ בכל זאופ מנאנא מדרבנן -וכאן
כתב פ"ה ר"ש ע"ס בחולין רביעית אינם מנאנא מנאנא!

6' פ"ה פרק ח' ספרות משנה ט' ד"ה אשבורן, פא דמרינן בריש מקואות...'

פ"ה ר"ש למד שבפסחים מדובר במים שנשפכו ע"ז קרקע בידי אדס (מים שאובים מנאנאופ בקרקע) ופס
ספורים מנאנא מדרבנן ובמשקין בית מנאנא פקלו שאינם מנאנא אופילו מדרבנן, אבד במקואות
מדובר במים מנאנאופ בקרקע בידי שמים ולכא גזרו עליהם חז"ל דין מנאנאופ כלל, (פ"ה ר"ש כנראופ למד
שמים שאובים מנאנאופ בקרקע כשרים לעבדית מנאנא -אופ פשיטת פשונת בראשונן נראופ לקנן)

7' ע"ז במשנה, שתה מנאנא ונפל ככר... ופ"י פ"ה ר"ש, תנא בתוספתא... נאנאופ בככר'

אס נפל ככר על תרומה לתוק פמים לכא נאנאופ בככר שפרי פכלל מחובר (וכעדיין בחיבורו סובר פ"ה ר"ש ע"ס
פספס אינא יכולה לענאנא אופ פככר) וכא אוח"כ פגבי"ה אופ פככר אולא פספס ברוב מים ספורים ש"ע
פככר, אבד אס פדיח אופ פככר נאנא (ולפי רבי שמאון ע"ס פככר פנאנאופ מנאנאופ) -אבד פככר.
פ"ה ר"ש סנב"ר-

8' ע"ז פ"ה, פירוש... ומנאנא

כנראופ סובר פ"ה ר"ש אס לכא תלש אופ פמים במתכוין -אע"פ שפס תלושים אין פספס יכולה לענאנא אונת
ופ"ה בשלל ברוב (ורבי שמאון חולק על פביאופ) אבד כששתה, מילא או פדיח תלש אופ פמים מר"ן וזכ
מקבלים מנאנא מנאנאופ.

נמלא ששיטת פ"ה ר"ש פ"ה שרביעית מים במחובר אינם מקבלים אונאופ ע"ז שיתלשו מר"ן ובכל זאופ פספס
פנאנאופ נאנאופ מדרבנן אס אין ע"ס אורבאים סאופ.

לרמב"ם שיטה אחרת בענין-

9' פ"ה פ"ה רמב"ם ע"ס, ...כי פוא נאנאופ במשקין מנאנא

לפי פ"ה רמב"ם מ' פגבא ע"ס מנאנאופ בשתיית פנאנאופ מוס -וכאן שראינו בפסחים מנאנאופ כלל שאין בפס
מ' סאופ מקבלים מנאנאופ בחולין, אבד אין פמים מנאנאופ אולא מר"ן (שפ"ה ע"ס מים תלושים אינם מנאנאופ
אולא מדרבנן, ולכן פקלו) אס נפל לתוקם ככר ש"ע בכאנא אבד אס נאנאופ אולא מר"ן לפדיח אופ פככר
מנאנאופ.

למדן את שיטת פר"ש ופרמב"ם במצדלע פראשונע במקואות- מי גבי'ם, שלפי פר"ש פיסוד פואו שאין מים מחוברים מקבלים אמצוה צד שיתלשו אובל מים מנאים שנבלו לתוך פחות מ'א' סאופ מים מכוניס בקרקע אצ"פ שאינם מנאים כל צוד פם מחוברים למים פמכוניס- בכל זכות לא נאפרו אום חוזרים ונתלשים חוזרים למנאים. ולפי פרמב"ם פחות מ'א' סאופ מחוברים מקבלים אמצוה מדרבנן (כמו שראינו בפסחים אחר שפסלו חז"ל מקוה של רביעית לטבילת כלים מנאים את פאים חוץ מנאקפה בי מנאביא) אובל אינם מנאים שלטו. ע"כ.

1' מקואות פרק א' משנה ד' ... ושתה ספור ספור, פי' פר"ש ד"ה ושתה, ורמב"ם ... שזכר'

אם נפל מת לתוך פאים או שפלק אדם מנא בתוך פאים לאו נאנא - לשיטת פר"ש שאין פאים נאנאים מחוברי פרי לא נתלשו. אובל לפי פרמב"ם שם, מים מחוברים למים פמכוניס- בכל זכות לא נאפרו אום חוזרים ונתלשים ארבעים סאופ חידש כאן שכמו שאינם מנאים אלא ע"כ (כמו שראינו במשנה א' כשנפל לתוך ככר של תרומה) כך אינם מקבלים מנאים אלא ע"כ - ונביעת מת לתוך פאים שלטו ע"כ וכן בהלכה עליהם פנאנא מדרבנן בשלם פ"ה רבונן ע"כ פואו דוקא אלא ע"כ פואו ופרמב"ם סובר שזו לא נקרא ע"כ.

2' ע"ש משנה א' - ג', ור"ש משנה א', ור"ש סבר ... ומנאות ור"ש משנה ב' ג'

לפי פר"ש פיסוד בשלשת המשניות אחד פואו - שאין פאים פמחוברים מקבלים מנאים צד שיתלשו, ובמשנה א' וב' בשתיים פנאנא ומ"ל' בכלי מנא אופ שנגאנא פם פאים שבפיו ושכלי וחזרה אפה ונפלד מהם לתוך פאים וחוששים מנא כששתה פספור אחר שמהם ע"כ פנאנא וכן אם מילא בכלי ספור חוששים פנאנא נכנסו לכלי, וכן במשנה ג' כשנפל מים מנאים פחשש פואו שאותם מים יכנסו בפיו או בכלי - ובשלת המשניות כשנפל ככר של תרומה לא נאנא ואפילו כשחזר ופאביא פניו שלטו נאנא פאים שלטו פככר מפספה פפרי לא נתלשו ע"כ ודינם כאילו פם אדיין מחוברים ופספה אצ"פ ברוב מים פפפורים, אובל אם פדיח פרי נתלשו כל פאים שלטו פככר ע"כ ונאנא מחמת פספה פנאנא. ורבי שמעון חולק בנפל ככר של תרומה בכל ששלת המשניות וחושש אחר שתתנגד פככר תשאר פספה אצ"פ ע"כ פככר ומנא אומה.

ובל זב לשיטת פר"ש. אובל לשיטת פרמב"ם פרי ע"כ מים מחוברים מקבלים מנאים ונאנאים ע"כ - ודוקא בנפל ככר של תרומה פנאנא ע"כ פיתח ע"כ ופככר ספור - ולכאורה רבי שמעון פנאנא בנפל ככר סובר שפאים מנאים ע"כ שלטו ע"כ. אלא שלפי פרמב"ם משנה ג' קשה לפי פת"ק פרי פאים פנאנאים פולו - ופ"נ שלטו ע"כ - ולמה נאנא פשותה ופכ"ל!

3' פ"פ"מ דפרמב"ם ע"ש משנה ג' ... ובין שלטו פדיח מנא

לפי פנאס בפ"פ"מ שלפנינו - שלטו כאדם וכלים שאינם מנאים את פאים פמחוברים אלא ע"כ - פאים פנאנאים מנאים את פאים ע"כ שלטו ע"כ וכן ע"כ בנפלו מנאים את פאים שבגבא, ורבי שמעון סובר שכמו שפאים פנאנאים מי גבאים שלטו ע"כ, כן מי גבאים פנאנא מחמת מים מנאים מנאים שלטו ע"כ.

4' רמב"ם פרק ט"ו מנאות אובל פ"ה א' ופסח פראב"ד

פרמב"ם פסק כשיטתו בפ"פ"מ, אלא - שפסק שם מים מנאים לאו מנאים את פאים פמחוברים שלטו ע"כ ולכאורה פסק שלטו כמשנה פפורשת בנפלו לתוך מים מנאים!

ופראב"ד פירש את המשניות כמו שראינו בר"ש שפאים פמחוברים אינם מנאים צד שיתלשו, ופוסק שכל זב ביש פים רביעית אובל בפחות מרביעית מנא ע"כ במחבר - ופואו ע"כ פי פנאנא בפסחים שלתה את ספרת פאים פמחוברים מדרבנן בראוי לפסביל ופיות ופחות מרביעית אינם כשרים לפסבילת כלים ע"כ מן פתורה - מקבלים מנאים מפ"ת ע"כ במחבר, ולכאורה, פראב"ם שלטו פזכיר שום נאנא בין רביעית לפחות מרביעית סובר שם בפחות מרביעית אינם מנאים אלא ע"כ. שיטת פרמב"ם פפורש בפסח אחרת -

5' אירובין ז"ט א"א, ופתח פיה אובל את פדבלה... לא פופק בה ספור ורש"י

פתנאים נחלקו מתי יש ע"כ פרוק שם מקפה - לפי רבי מאיר פרוק שבפ"ו נקרא משקין, ע"כ יוסי כל זמן פפוא בפ"ו אין ע"כ שם משקין ולרבי פודר אחר שפז"ו ע"כ מנת שיכא מפ"ו קיבל שם משקין.

6' רמב"ם פרק ט"ו מנאות אובל פ"ה ז'

פרמב"ם פשוט דין פרוק ע"כ מי גבי - שפאים פמחוברים אין עליהם שם מים מנאים שלטו ע"כ - ואין זב מדין מקוה אלא מדין מחבר - ולכן לפי פרמב"ם ע"כ פחות מרביעית פפוא מחבר ע"כ מנא אלא ע"כ.

ואי"כ למדנן את המצדף הראשונה בנקודות -N גבאים -דפינן מים מחוברים לקרקע שלפי פרמב"ם אינן מקבלים אמצא אדא לר"ן, ולפי פ"ש ופראב"ד אינן מקבלים אמצא אד שיתלשו אבד אינן מנפריס את פאים פאנאים שנפלו לתוכן.

פאנא מונא את פאימות פנכדלים בפי גבאים-

1' נקודות פרק א' משנה ד', אחד... ארבעים סופי, ופי' פרא"ש ד"ה אחד וד"ה ופי' תנ"ת

בכדל מ' גבאים כל כינא מים שפוא פחות מארבעים סופי.

2' פה משנה ו' ור"ש ד"ה ושתה סופי... כ"ח גבאים

פאמצדף פשנ"ה בנקודות פיא מ' תנ"ת שלכא פסקו -מים פיו"כאים מבין פסדלים ב"מות פגשאים -ואצ"פ שאין באמצא ארבעים סופי פיות ופאים מב"ב"ים בתדירות יש לו דין מקופ לענן שפאים פאנאים פננאים בו נצלו סופרים -ולשן פתוספתא שפביא פ"ש פיא שפפרת פאים פאנאים שבה פיא מדין אבי"ה-

3' תוספות יוס אב שס ד"ה ושתה סופי

פתוי"ט פבין שפבי"ה בתוספתא פירוש פשקה.

4' משנה אחרונה שס ד"ה ושתה, ונ"ש תוי"ט... מ' סופי איירי

פאנא אחרונה פקשה איכ שייכ לומר שפפרת מ' תנ"ת שלכא פסקו פיא מדין פשקה, פרי פ"ש כתב במפורש לע"ה שאין פשקה בפחות מארבעים סופי ולכן לא נקפרה פאפא בנפילתה ל"ח גבאים!

5' תשובות פרי"ד תשובה א' חלק ג', אבד לעולם... פאנאין

לכאורה כוננת פרי"ד פיא ג"כ לפשקה ופירש שקולא פיא ב"ח תנ"ת שלכא פסקו שפאמידו חז"ל את ענן פפשקה אד דין תורה שס פחות מ"ח סופי נקרא מקופ (כל שיש בה רביעית) ונמ"א שמים מחוברים בשפסקו אינן מקבלים אמצא (לפי פ"ש) אד שיתלשו ואם לא פסקו אס מנפריס את פאים פאנאים בפשקה, אבד בכל אופן פסולים לע"ה בפחות מארבעים סופי.

6' פשט פראב"ד פראב"ס פרק ט"ו אמצא אוכלין פ"ב,

לפי פראב"ד נה ש"ח תנ"ת שלכא פסקו מנפריס את פאים פאנאים פוא מדין ביאד ברוב.

7' משנה אחרונה לנקודות פרק א' משנה ו', ופכא אפי' לא רבו... שלכא פסקו

פנפ"מ בין אם פוא מדין פשקה או מדין ביאד פוא אם לריק רוב מ' גשאים כנ"ה פאים פאנאים.

אד נפק"ח פוא אס, פאפריה פיא מדין פשקה ופאמידו אד דין תורה אין דין מ' תנ"ת שלכא פסקו אלא ברביעית ולמצדף, ואילו אם פוא מדין ביאד ברוב לכאורה אי"ל רביעית -לפי פראב"ס שפפרת מ' גבאים פיא מדין מחובר ואפילו בפחות מרביעית.

ואי"כ - פאמצדף פראשונה פיא מ' גבאים, ופשנ"ה מ' תנ"ת שלכא פסקו מנפריס את פאים פאנאים אבד מדרבנן אינן מנפריס כמקופ.

3' *ורשתה טבור כתב הר"ב חו [היא המעלה] כו' לא עלתה עבילה. וכן לשון הר"ש. ואינו יודע מה ענין עבילה לטברת מים לעזמן והל"ל השקה]:

4' ומ"ש תוי"ט דלשון עבילה לא שייך במים לטברת עזמן אלא השקה נעלם ממנו ליטנא דמתיני' פ' בתרא מ"ו ז"א אין מטבילין חמין בזון וכו' ובה"א מטבילין ופשוט הוא וכן לשון הרמב"ם שם בחיבורו שמטבילין זהם המים. ומיחו הא קשיא שהר"ב כתב ז"ל שש"אין השקה מועלת בפחות מארבעים סאה וכ"כ הר"ש שם והיכי כתבו כן שמטבילין בהן המים והא הכא בדליכא מ' סאה איירי

5' אבל לעולם על מי גבאים שלא נתלשו לא גזרו עליהן טומאה ואדרבה הן מטהרין המים הטמאין בזמן שלא פסקו מי התמציות ואע"ג דלית בהו מ' סאה שאינן ראויין לטבילה אוקמיניהו אדאורייתא ומטהרין המים הטמאיים שנשפכו בהן כדתנן התם למעלה מהן מי תמציות שלא פסקו שתה טמא ושתה טהור טהור כו', ובתר הכי תני למעלה מהן מקוה שיש בו מ' סאה שבו טובלין ומטבילין כו', מכלל דברישיא ליכא מ' סאה ולא חזו לטבילה ואפי' הכי טהרו חכמים הטמאין.

7' והכא אפי' לא רבו ולא שטפו דוקא בפסקו הגשמים בעין רבו וה"ג מי תמזית שלא פסקו היו כגשמים שלא פסקו.

מקואות פרק א' משנה ז' ... ומאילין

המאכלים הראשונים היתה מ' גבאים - דיינין פחות מארבעים סאב בקרקע - שלפי פר"ש אינם מקבלים אומא אבד אינם מאפרים את פאים ולפי הרמב"ם אינם מקבלים אומא אבד אר"ן, המאכלים השניים פוא מ' פתוליות שלא פסקו - גם הם פחות מארבעים סאב אבד מנשיכים ובאים בתדירות - ופס מאפרים את פאים המאכלים אבד לא את האדם והכלים, והמאכלים השלישית פוא המקוף - ארבעים סאב בקרקע - ופוא מאפרת גם אדם וכלים האבדים בה. (וצ"פ מה שלמדנו עד כאן שלשת המאכלים הראשונות מדרבנן פן שלפרי מפ"ת רביצית מים בקרקע מאפרת את פאים ואת הכלים.)

ראינו את דברי פא"מ בפסחים שרביצית מים כשרים מפ"ת לפאיבד בהם מחכים ונענות - מוכח בה"מ שלאדם אין רביצית מאפרת גם מדאורייתא. לע"ן שיצור מקוף לאדם מניין עוד מ' בפסחים -

2 פסחים ק"ט ע"א, כדתניא ורח"ל במים... ארבעים סאב ורשב"ם ד"פ כל בשרו

מפ"ת אין המקוף מאפרת את האדם בפחות מכשיצור, שכל אפו אולף בהן - ושיצור מחכים את שיצור בארבעים סאב.

ופנה, זה שאין פאיבד מאפרת אם לא שטבד כולו בבת אחת נלמד מפסוק אחר -

3 רא"ש הלכות מקואות (ס"ו: ט"ו: ג) סי' כ"ט

אין טבילה לחציאין - וא"כ הפסוק לא בא לעלמדן שאם אין כל אפו נכנס לא אלתה לו טבילה שפרי אי אפ"ר לאבול בו בבת אחת, אלא - שבא פכתוב לומר ששיצור המקוף לעפר אדם פוא שיצור אדם ביננו יבול לאבול בו בבת אחת - אם אדם קטן ביותר לא יפ"ר בפחות משיצור זה.

4 ס"מ ע"ש ר"ח, אומר רבינו יצחק... וליעוריות

לפי מה שפ"ב פס"מ ע"ש מפ"ת משערים בכל אדם ובכל כלי כפי מה שפוא, וחז"ל הם שקבעו שיצור ארבעים סאב לכולם.

5 דב"ש אערת זהב סי' ר"א ס"א, מיהו לא אחרו זה... מפקיטא

הדב"ש פסק מה' סאב דרבנן אבד מפ"ת אם כל אפו מתכספ בו כשרים.

6 ב"ח י"ד סי' ק"כ ד"פ וכתב בספר פתולות, ואז נראו... בעלמא פוא

פ"ב"ח פ"י שאם מ' סאב דרבנן ע"כ לריק לומר שפלימוד פוא אסמכתא בעלמא - ולמאשפ סובר פ"ח שכן דעת כל הראשונים.

7 שער פאים דפרשב"א פשער פראשון, ושער ארבעים סאב... דאורייתא פן

מפורש ברשב"א שיצור מ' סאב דאורייתא.

8 שו"ת פריב"ש סי' ר"ז, ... עכ"ל

פריב"ש פסק מה' סאב דאורייתא אם פביא את דברי פרשב"א שפסק כן.

9 קונטרס דברי סופרים ע"ר אלחנן וסרמן (נדפס בקובץ שיצורים חלק ב') סי' ו' אות פ', ויותר נראו...

ר' אלחנן פביא מפרשב"א מה' סאב דרבנן ופניחו ב"ע - ולכאורה פכוונה ש. מים שאולים בהם כל אפו פוא מפ"ת - שלריק שיצור שכן אדם ביננו מתכספ בו מפ"ת - אבד זה ששיצורו בארבעים סאב פוא דרבנן.

10 חזון איש מקואות תנינא סי' ט' ס"ק ב', ויותר מזה כתב (פ"ח)... שס', וכן שנינו... מצולס

פחז"א אצן שלא פסתפק אדם מצולס בזה שלריק מ' סאב מפ"ת!

<p>5 מיהו לא אמרו זה אלא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הוא, אבל מן התורה בין אדם בין כלי מתחמא בפחות מארבעים סאב רק שכולו עולה בה בבת אחת כדלפינן לעיל מהקישא,</p>	<p>4 אומר רבינו יצחק בר ר' שמואל דהא דתניא בתורת כהנים (שמי ט"ו) המעיין מטהר בכל שהו והמקוה בארבעים סאה זהו מדרבנן דמן התורה די ברביעית אם כל גוף הנטבל עולה בו כגון מחטין וצינוריות</p>
<p>6 ועוד נראה דלדברי הכל ארבעים סאה דנדה אינו אלא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הוא</p>	

בגלל דלמיווד פראשון בתורת כפנים שפשאובים פסולים למקוה למדנן שבכדי מקוה יפא כשר חייב שיפ"פ
בו ארבעים סוף מ' גשמים קודם שיטלו לתוכו שלשה לטין מים שאובים, ובמקרה שנפלו לתוכו שלשה לטין
מים שאובים לפני שנתמלכו מארבעים סוף מ' גשמים שוב לא יתכשר צ"י תוספת מ' גשמים - כ"ל זה פ"לכ"ה
למעשה ל"כ פדצות - נחלקו פראשונם מה פד"ן מדאורייתא - ובו פ"למיווד פואו למיווד אמור או אסמכתא.

פ"למיווד פשנן פואו בגלל לשיעור ארבעים סוף למקוה לעומת פכ"לשפו למצ"ן. כבר רא"ן שפדאורייתא
שיעור מקוה ל"כ מים פואו ברביעית ולמ"ד נחלקו פראשונם אם פואו כשיעור פאבל מים לכסותו או כשיעור
אדם ביענן - ולפי פאומ"ד של חז"ל פרי זה ארבעים סוף. ומדברגן גם ל"כ מים אין מקוה בפחות מארבעים
סוף.

פמשנן במעלה פריביעית שאנן עוסקים בפדמנה ל"כ אומרת במפורש שפמצ"ן מספר בכלשפו. פראשונם
דנ"ם כשיעור מצ"ן למעשה -

1' פ"לכ"ה מקואות לפרא"ש (סוף מ' א', ואצ"פ דבט"ל רביעית דמקוה...'

שי"ת פרי"י פ"א שמדברגן גם במצ"ן זריק מ' סוף לטבילת אדם ולפי פראב"ד ד' אם יש במים לכסות את
פאבל בבת אחת.

פרי"י פביא כראו"י את דברי פג"מ בחג"ג -

2' חג"ג כ"ב צ"א, דאמר רבא ס"ל וגרזתני... במקום אחד' ורש"י

פמחלק את המקוה בס"ל או במסנת גזולים באופן שאין ארבעים סוף ב"ד אחד של פס"ל ד"ן כש"ן
מקואות שאין בכל א' מים מ' סוף ושנפ"ם פסולים - ופ"מ פוכיחפ את זה ממה שי"ש לז"ר ב"א סוף
למקוה למרות שמתחת לקרקע יש חיבור ליותר מארבעים סוף מים - ופ"ת וא"ן פאבל יכול לעמוד בתוך
פקרקע אין פ"מ שבקרקע מ"לטרפים למארבעים סוף - וכן פד"ן במחלק את המקוה בס"ל. פרי"י פב"ן
שמדובר במצ"ן שפרי מקוה אינן מחובר למקורות פ"מ מתחת לקרקע - אלא מצ"ן - ומפורש שזריק ארבעים
סוף.

3' רמב"ם פרק ט' מקואות פ"לכ"ה ו', שפמצ"ן אין למימיו שיעור...'

מפורש ברמב"ם שפמצ"ן מספר בכלשפו למעשה.

4' תורת הבית לפרשב"א בית שביעי פשער פשביעי, אין פפרש... בכל שפ"ו, ואצ"ו... בש"ל תורה'

פרשב"א פביא צ"ד ראו"י בש"ס ר"ת לזה שזריכים מ' סוף גם במצ"ן מפד"ר ש"מ פשי"ל - ופואו מצ"ן -
מספרים בארבעים סוף ושפ"ב מ' אב"ל במ"ס דוקא כשמציצים לפתחו של דוד - מפ"ן שי"ש ש"ס מ' סוף -
ומסקנתו לפחמ"ר כדבריו מפ"ן שפואו איסור תורה. (ולמכאורה ז"ע שפרי"י גם לפ"י פרי"י מ' סוף במצ"ן דברגן
בלבד?)

5' ש"ע י"ד ס"י ר"א ס"א... מ' סוף, וביאור פג"מ א"ת ו'... בש"ל תורה'

פש"ע פסק שלטבילת אדם זריק מ' סוף גם במצ"ן, ופג"מ דוחף את ראיתו של פרי"י מחג"ג מפ"ן
ש"ס המקוה שבקרקע מתחבת לז"י מים שמתחת לקרקע - אבל לא מ"ל"ן שפג"מ א"ת חולק לפ"לכ"ה.

פד"ן פש"ע ש"ס בתורת כפנים פואו שפמקוה מספרת דוקא באשבורן אבל לא בזוחל"ם -

6' ש"ת מפרי"ק ס"י קט"ו, דפשיטא... בספק'

פמפרי"ק כתב שפס"ל זוחלים במקוה פש"ט שפואו מדאורייתא וספיקו לפחמ"ר.

7' ש"ע ש"ס סוף ב',... באשבורן ומ"א, בל"א מצ"ן

פמ"א פביא את דברי פמפרי"ק מפ"י - ול"א מ"ל"ן מ' שיחלוק על"ו.

וצת"פ נחזור למעלה פריביעית -

8' מקואות פרק א' משנה ז', למעלה מהן מצ"ן...'

מצ"ן שאין בו ארבעים סוף ופ"ט"ו בו מים שאובים ופ"ס פרוה - א"ל שי"ש לו ד"ן מצ"ן למספר בכל זאת
א"ן מספר בזוחלים אלא באשבורן כמקוה.

9' ר"ן נדריים מ' צ"ב סוף ד"ה אבוה, מדתקן פ"ק דמקואות... וד"ה ומכ"ל... מתחילתו' (ס"א צ"א)

פרי"ן לא פב"ן איך שייך שיפ"א לו ד"ן מצ"ן למעלה כ"לשפו וד"ן מקוה למעלה זוחל"ן - מ"מ"ל פצ"ד את פמשנן
בש"ת בבית - ופוא"ע פ"י ד"ן של פתוספתא שבמקום שפמצ"ן לא פ"י"פ יכול לפ"ע ל"כ מים פשאובים ד"ן
מקוה ומספר באשבורן בלבד - ופ"י"ן רישא, ובמקום שפמצ"ן פ"י"פ יכול לפ"ע גם ל"כ מים פשאובים צ"ד"ן
יש לו ד"ן מצ"ן למספר בזוחל"ן - ופואו פסיפ"א ופואו מספר בכלשפו.

10 רחב"ס פרק ט' מקואות פלכפ ו'

רחב"ס רבין את פנשנפ כפשוטפ אבדל דכא פסביר איבך דין כלשפו נפרד נדין זוחלן-

"חידושי פזר"ח דל פרחב"ס פרק ט' מקואות פלכפ ו', זעל כן נראפ..."

ר' חייס פסביר שדין כל שפוכו דנאדין פוכו שיצור ונחידכא כל פנחובר לנאדין פשלים פנאדין את שיצורו א"ל פנאדין ע"מ שפס פסביר דכא חל ע"פ שם נאדין לטפרי בזוחלן -נפנ שפס פרוכ.

6 דפשיטא דפסול דזחילה בנוטפין הוי מדאורייתא כדדרשינן בתורת כהנים מאך מעיין וצור וגו' דמעין מטפרי בזוחלן והמקוה באשצורן כו' וכיון דפסול דזחילה בנוטפין דאורייתא פשיטא שיש להחמיר בספק

4 אין הפרש בין מקוה למים חיים שלא לטהר באדם בפחות ממ' סאה. ואעפ"י ששנינו במקואות למעלה מהן מעיין שמימיו מועטין ושרבו עליו מים שאובין שוה למקוה לטהר באשצורן ולמעין לטהר בכל שהוא האי לטהר בכל שוה לאו לאדם קאמר אלא לטהר את הכלים והראיה מדקתני גבי מקוה שיש בו מ' סאה טובלים ומטבילין פי' טובלין בו אדם ומטבילין בו כלים ולומר דאע"ג דבטלו רבנן רביעית של מקוה בטבילה כלים וכדאיתא בנוזיר בפ' ג' מינין במעיין לא תקנו אלא אוקמוה אדיניה למטביל להטביל לו צנורות ומחטין בכל שוה.

ועוד

דאמרינן במדרש יען כי מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט שמאסו בארבעים סאה לא"ט בגי' הכי הוי ואמרו ז"ל חזרנו על כל המקומות ולא מצינו מקום ששמו לא"ט. ושילוח מעיין הוא דהיינו מי גיחון מעין שמושחין עליו את המלכים ומתרגמין שילוח ועוד דאמרינן כיון שמגיעין לפתחו של דוד שם רוחצין זבין מכלל דמעיקרא לא זבין צריכין מים חיים ואפ"ה אין טובלין בו עד שמגיעין לפתחו של דוד כלו' שיש שם שיעור. והא דתניא אלו נאמר מקוה מעיין הייתי אומר אפי' מלא מים על כתפו ועשה מקוה לכתחילה יהא טהור ת"ל מעיין מה מעיין בידי שמים אף מקוה בידי שמים אי מה מעיין בכל שהוא אף מקוה מטהר בכל שהוא ת"ל אך מעין המעיין מטהר בכל שהוא והמקוה בארבעים סאה לפי דברי רת"ם ז"ל נצטרך להעמידה דוקא בכלים ואסמכתא בעלמא לאחר שבטלו רביעית לכלים וזה דחוק. אבל הר"א ז"ל כתב דאפי' לאדם מטהרין בכל שוה ובלבד שיהא כל גופו עולה בהן בבת אחת. וכן כתב הר"מ ז"ל בהלכות מקואות ולדברי רבותינו הצרפתים ז"ל שומעין להחמיר בשל תורה.

11 **ועל** כן נראה לומר בדעת הרמב"ם, דבאמת הרי הא דמקוה אינו מטהר בכ"ש הא אין זה פסול בעלמא המים, ורק דין חסרון שיעור יש בו, דכך היא הלכה דבנין מ' סאה, ולפ"י מעין מטהר בכ"ש, כמו שמועיל על עצמו לטהר בכ"ש, הרי כמו כן מועיל גם להשלים חסרון השיעור של מי מקוה דבנין זהו מ' סאה דוקא, וכשם מחוברין למעין הרי יש כאן שיעור שלם המשלימן. ולפ"י הרי ניחא הא דריבז עליו מים שאובין דשוה למעין מטהר בכ"ש, כיון דע"י המעין אין כאן חסרון שיעור גם במי המקוה, וכלו מקוה שלם הוא, ולא איכפת לן ג"כ במה דמי מקוה הויין רובא, חדא דאכתי הרי יש כאן שיעור שלם מהמעין, ועוד דגם מי המקוה שאינן מעיין הרי ג"כ מקוה שלמה הויין פי' המעין שמשלים שיעורן, וע"כ מטהר בכ"ש, משא"כ לפנן לטהר בזוחלן, דזה הוי פסול בעלמא מי המקוה, שאין מטהרין בזוחלן, ואין המעין מועיל להכשירן לחילה, וע"כ אזלינן בתר רובא, וכל שרבו עליו מי מקוה שוב אינו מטהר בזוחלן, וכמו דאזלינן בתר רובא בכ"מ, וכש"נ.

אחמס . יו

נראה לפי עניות דעתי שיש לשכלו מאחר סוף סוף אי לאו מי הגשמים לא היה מים במקום החפשות הנהר השני אשר עובל' כמו שכחב שרי שניו בחוספתא דמקואות ומייטי ליה רבינו מאיר בחשוכו כמו שכחב המרדכי בהלכות נדה ח"ל מעיין שמימיו מועטין וריבם עליהם והרחיבו מטער בחשבורן אינו מטער בזוחלין אלא עד מקום שיכול להגוף מתחילתו פי' רבה עליו כו' עד אין אותם מקואות כשרים אלא בחשבורן עב"ל . הרי לך דבעינן שהמעין הולך שם מתחילתו ואע"ג דאיכא למימר דהיינו דווקא כשרבו הנוטפין או השואבין מ"מ אין נראה דא"כ מאי אריא במקום שאין יכולין להגוף מתחילתו אפי' יכולין נמי כשרבו הנוטפין וכל שכן השואבין אינו מטערינן בזוחלין דאי לא סימא הכי למה הולך שמואל למיעבד לבגהי מקואות ביומי ניסן משום שמה ירבו כו' יטבילם במקום שהיו המים יכולין להגוף מתחילתו קודם הפשרת השלגים . ואפילו אבוב לא פליג עליה בשבת אלא משום דמטיפא מבריך ואין הנוטפין רבים כדמשמע הנהו בהדיא אלא ודאי נ"ל דהא דקתני מעיין שמימיו מועטין ורבה עליהם והרחיבו כו' דהאי ריבס לא היינו שרבו שאר המים על המעיין אלא כלומר שהוסף מים על המים הראשונים שבמעין ואפילו הכי אין מטער אלא במקום שיכולין להלך שם וכן מדומה איני סבן פסק הראב"ד בהלכות נקוה שיש משמא רבינו שלמה בן אדרת מביאו בספר תורת הבית שלו אבל מה אעשה בהיותי חונה על פני השדה מקום אשר אין ספרים נמאליים ועוד נראה לע"ד להתמיר ולאסור מאחר שגראש לעיניי שבהעלר השמים וגא יהיה מער אין מים באותו נהר כלל וכשירדין הגשמים מתהום אש כן יש לאסור מפני מראית העין דאפילו נאמר שבה מיהר האחר וכדכתבנא מאן דחזו שבימו' הגשמים מסהו' ובהללא הגש' יבש לגמרי סבר שאינו אלא ממי גשמים דוקא ואם יתיר לעבול בו דרך זחילתו אש. כן נפיק מויתס חורבא דלחי למבעל בני גשמים ממש אפילו ככהו זוחלין וכוולא תלמודא אשכח דחבו חכמים למראית עין

למדן את שיעור פראשנים בנגע לפרחבת מצייני חפירה וציי צירוב נטפים או שאובים.

א. שיעור פריש שאצין מאפר בזוחלן דוקא במקומו המקורי ואם פרחבו אפילו ציי חפירה בלדג
לדא תוספת מיס כלשפו בכל זכות אינע מאפר בזוחלן אלדא במקום שפיו מימיו מציצים קודם שחפר
לידו. ושום דא פיו מימיו זוחלן בתחלה ופוא גרם לחילה ציי חפירה או תוספת מיס אינע מאפר
אלדא באשבורן. ואפילו אם פיו מימיו זוחלן בתחלה ופוסיל לוי מי גשמים או מיס שאובים - אם פרוב
פס מי מציינ מאפר בכלו בחילה ואם פרוב מי גשמים או מיס שאובים אינע מאפר דרך לחילה
אלדא במקום שפיו מימיו מציצים קודם שפוסיל דגם מיס. ודפי פריש בכל פאופנס מאפרים בכלשפן

ב. שיעור פרישק שום פוסיל נטפים או שאובים למצייני. אם פרוב פס מי מציינ מאפר בזוחלן דוקא
במקום שפיו מי פמציינ מציצים אלדא תוספת. ואם פרוב פס שאובים או זוחלים אינע מאפר אלדא
באשבורן גס במקום שפיו פמיס מציצים קודם שפוסיל את פנטפים או פשאובים.

ג. שיעור פריש ציי פראב"ד שום רבו בזוחלן מאפר בחילה גס במקום שלדא פיו פמיס מציצים
לדא תוספת נטפים או שאובים ומאפר בכלשפו. אבל במקום שלדא פיו מימיו מציצים אלדא תוספת
נטפים או שאובים מאפר באשבורן ובארבעים סאפ בלדג.

ד. שיעור פריש"ס - פריש"ס כתב שום פוסיל שאובים למציינ מימיו מציצים ופשאובים רבו אל מי
פמציינ אינע מאפר אלדא באשבורן אבל מאפר בכלשפו. ואח"כ כתב את דין פמציינ שפוא מושק
כנגד - שום אם רבו פשאובים במציינ צלחו צדיין מאפר דרך לחילה - דפי פריש סובר פריש"ס
מחוייל למקום מי פמציינ פיו מציצים אלדא תוספת אינע מאפר אלדא באשבורן ציי תוספתא
ופב"י אצן שאין ראז פריש"ס לדין שכזה. ואם פוסיל מיס באמות הקטנת פנמשכות מנע - פב"י
פבין שלפי פירוש של פריש"ס בדברי פריש"ס אלדא פוסיל נטפים ורבו אלדא פזוחלן אין פמציינ פזב
מאפר בזוחלן. ואם פיו שאובים ורבו אלדא פזוחלן אין פמציינ מאפר שם כלל. ופב"י צלחו פירש שלפי
פריש"ס גס אם פמיס פס שאובים מאפרים באשבורן.

מקואות פרק ה' משנה א'... בכלשפו' ופ' פריש

מציינ מימיו עוברים דרך כלי - כיון שנכנסו פמיס לתוך הכלי יש עליהם שם שאובים ופוסילים. אבל פמיס שלדא
נכנסו לכלי אלדא צומדים אל שפת הכלי כשרים לטבילת כלים מפני שפמציינ מאפר בכלשפו. (ואצ"פ שפמיס
שבתוך הכלי מחוברים למי פמציינ בכל זכות לפסול פמיס בכניסתם לכלי - פאעם נראה דקאן.)

שם במשנה, הפעירו אל גבי הריכה... ור"ע

מציינ מימיו נכנסים לבריכה של מי גשמים נצשו בכל מי מציינ (ומאפרים בזוחלן ובכלשפו). ואם פפסיק את
פזחילה מן פמציינ לתוך פבריכה חזרו לפיות מי מקוה ומאפרים באשבורן ובארבעים סאפ. ואם חזרו מי
פמציינ לחוץ לתוך פבריכה שוב יש לה דין מציינ - אלדא שאבד מנע שם מציינ לעפרת זבים פזכות מפורשים
ומי חסאות.

ש"ע וי"ד סי' ר"א סעיף י' וי"א ורמ"א

פריש"א בסעיף י"א כתב שפמציינ שפמיסו לטבילת שאובים שפכשיר פמחבר גס אם רבו פשאובים - שאינם
מאפרים אלדא באשבורן. ואילו בסעיף י' במי גשמים דא כתב כן - ומפורש במשנה שמאפר גס דרך לחילה
אלדא - שפדבר זריק ביאור - למה באמת מאפר כאן גס בזוחלן אם פרוב פס נטפים - פריש מפורש
בנפרות שום רבו פנטפים אינע מאפר דרך לחילה!

צ"ז שם ס"ק י"א, וס"ק ט'

פצ"ז תירץ שבאמת פזוחלן עושים את פנטפים למי מציינ כשמתחברים אבל בנפרות חוששים שלדא יתחברו
אלדא ב"קטפרס' - בניחוק ממקום גבוה - ולקמן נראה שפקטפרס אינע חיבור.

צ"ז ס"ק כ' וכ"ב

דפי פצ"ז פרי כל פמחבר למציינ מאפר בחילה אלדא אם פמציינ דא פיי"ה נמשק כלל ופא ומשק אותו -
וא"כ דינע של פריש"א בסי"א צ"כ פוא במציינ שלדא פיי"ה נמשק ובסי"א פיי"ה נמשק.

פ"ק ס"ק ד"א וד"ב

דפי פש"ק פדין בסעיף י' פוא דוקא ברבו פזוחלן אבל אם רבו פנטפים אינע מאפר דרך לחילה - וכנראה
כך פבין פש"ק את דברי פמשנה.

1' מקואות פרק ה' משנה ד', ורש"י שבת ק"כ ע"א ד"ה כ"ל, רבי יודנה, ול"א נאמר, רבי יוסי

דפי הת"ק זה שכתוב, ולמקוה מים קראו ימים' מלמד שפיהם נקראים מקוה. דפי רבי יודנה מדובר דוקא בים גדול ומת שכתוב, ימים' דשון רבים פכונג דתערובת מ' פנחלים שיש בו, ולפי רבי יוסי כולם מציינות - וזה שקראם הפסוק מקוה דלמד שפסוטים לזבים, להז"י"ה עם הפחורע, ולמי חסאת.

2' מקואות פרק ה' משנה ו'... ואלה הכלים אפורים'

דל מ' ים שנפרד ממים יש לו דין מציינ' לטבר בזוחלים- אבל אינו מטבר בפחות מארבעים סאב. (לכאורה דפי פראשונג, שאין זורק במ' סאב במציינ' אפורש כאן שדין כלשפו תלוי בחיבור למציינ' ואילו דין זוחלים תלוי בפיותו מ' מציינ').

3' חולין ד"א סוף ע"א, וחולין ד"א בצי כוננה... באויר' (ד-א ע"ב) ורש"י

הפ' אמין'א של פתח מדובר בל שנתלש ונפל עם הכלי דל"א מ'שפו חשב עליו ובכל זאת מטבר - פרי שאין זורק כוננה לטבר- אבל פמ' דחתה את פראו"י' ומדובר ביושב מ"פ - וחיזושו של פמשנה פוא שדל שזרו חז"ל ד"א גש של עש או ד"א טבילת באויר.

4' ע"ע יו"ד סי' ר"א סעיף ה'

א"ל שפדלכה פ"א שפמקוה מטבר גס דל"א כוננה, למעשה אין לטבול באויר!

5' ע"ז שם ס"ק ו' וש"ק ס"ק כ'

הע"ז דמד שבע"מ יש לו דין מציינ' גס דל"א כלשפו ולפי הש"ק אינו מטבר ד"א במ' סאב כמקוה.

ופנה, דע"ד למדנ' עם דין המציינ' שפמשיכו לתוך בריכה - שם נפסק הזרימה ממציינ' לתוך בריכה יש דבריכה דין מקוה-

6' ע"ק ס"ק ד',... ונ"א כ"כ הכא'

המפר"ק דמד מטל שנתלש שז שנה יש לו דין מציינ' אבל דפי רוב ראשונג אינו כן ופסביר הש"ק שדוקא בל שנתלש בטבע ד"א איבד את שם מציינ' מעליו כשנפסק ממנו אבל ד"א במשק את המציינ' לתוך בריכה.

ראינו את המשנה עם זה שפנלספיס דינמ כמקוה-

7' פ"ה"מ דהרמב"ם דפרק ה' משנה ה',... הנפילת בה'

דפי הרמב"ם מ' מציינ' פנלספיס אינמ כמציינ'

8' ע"ע שם סי"ג

הלכה כמ"ש הרמב"ם

ראינו את המשנה ריש פרק חמישי במצוין שהצבירו על גבי בריכה ופסיקו פרי פואו כמקופו. חזר ופשיכו פסול לזבים וכו' והזכר שערמב"ם פירוש לדברים משל-

1' ופיה"מ דערמב"ם פרק ה' מקואות משנה א', ואוס העביר אלה מ' מצוין על גבי בריכה...

לפי הרמב"ם אם מ' מצוין מתאספים בבריכה ואינם ממשיכים לזחול מחוץ לבריכה יש לפס דין מקופו. ואם שוב התחילו לזחול מל"ד השני של בריכה אין עליהם דין מים חיים לזבים וכו'.

2' רמב"ם פרק ט' מקואות הל' ט', הו' מ'מיו נמשכים... וכו' משנה

אף שערמב"ם לא כתב כן במפורש. הכולנו פ'א שדוקא לענין אבילת זבים אין לו דין מצוין אבל בבריכה נסארת בזחולין כמצוין (כשפ'אם זוחלים לחוץ).

3' בית יוסף יו"ד סי' ר"א (ס"ו) ד"ה ורמב"ם כתב

פב"י הסתפק אם ע' בבריכה ריקנית שנתמלאת מ' מצוין בלבד תאבד את ש' מצוין כשנסקה פזחילה. ופ'א מפירוש המשניות שהמשנה מדברת ע' באופן שכזה ומפרי"ק פב"ן כן ברמב"ם.

וכל זה בשיטת הרמב"ם שהפסול פואו בזה שהזחילה נפסקה ואין לבריכה לזרות מצוין. אבל לפי פ"ש שראינו - פירוש הו'פסיקו' פואו שנפסק פק'ולוח מן המצוין לבריכה צדיין יש מקום לחקור אם יש נפק"מ בין אם בבריכה פיתה מלאה מ' גשמים מקודם או שנתמלאת מ' מצוין - פ'אם דינם של מ' מצוין שאינם מחוברים למצוין כמצוין או כמקופו -

4' ב"י לעיל ד"ה מצוין, ולפי דברי פ"ם...

פב"י הסתפק.

5' פרישה ש' אות כ"א, אלא שקשה ל'... עליה', ואז קשה... ודוק'

פפרישה פ' את לשון המשנה - שפ'א משונה מלאה גשמים - צ"פ רמב"ם בפיה"מ ופב"ן שלכ"ע מדובר בשפ'א בריכה פיתה ריקה ונתמלאת מ' מצוין - וא"כ סובר פפרישה ש'ם לפי פ"ש (וע' פראשונ'ם) נפסול בבריכה כשנסקה ממצוין אף אם מ' בבריכה פ'ו מ' מצוין.

פמאלות פ'אחרונות פן מאלות בפלכות מצוין -

6' מקואות פרק א' משנה ח' ופיה"מ דערמב"ם

פמאלה פ'חמישית פ'א מצוין שמחמת קלקול בלזרות פ'אם אינן בכלל. מ'אם חיים' ומחיל'א פסול לזבים וכו' אבל יש לו דין מצוין לעפר בזחולין (ובכלשהו).

7' שו"ע יו"ד סי' ר"א סכ"ח

בנגע לעבילה לכ' שאר פ'אמ'אם אין המצוין נפסול בשינוי מראו ואם מכשיר את המחור לו.

ופנה. רש"י בשבת פ'א ד'א על בלזרק למים חיים ע' לזבה -

8' רש"י שבת ס"ה ע"ב ד"ה וסבר, ואנן קבלתי... אינה אצונה מים חיים'

רש"י פ'א מרבו פלו' ש'ם הזבה אצונה מים חיים ופחש בריבוי פ'אטפ'ן פ'ה שפ'נרות מאבדים את דין מים חיים בימות פ'שמים. ורש"י חולק עליו.

³ וְהַרְבֵּב כַּחַז צִפְּטִי מֵהַלְכוֹת מִקְוֹאוֹת (ה"ט) הוּ

מימיו נמשכים לתוך צריכה שהיא מלאה מים ונקוין שם הרי אותה הצריכה כמקוה היה יוצא חוץ לצריכה הרי זה פסול לזרים ולמטורעים ולקדש מהם מי חטאת עד שידע שיצאו כל מי המקוה שהיו בתוך הצריכה עכ"ל. נראה מדבריו שהוא מפרש דמתימין צריכה מליאה מי מקוה עסקינן והא דקתני מתימין והפסיקו היינו לומר שמי המעין היו יורדים לצריכה ולא היו יוצאים חוצה לה ולפיכך הרי היא כמקוה דכיון דאין מי המעין נמשכים ויוצאים ממנה אף על פי שעדיין קילוח מי המעין יורדים לתוכה אינם מעלים את המים שבצד הצריכה מדין מקוה ואם אחר כך המשיכו כלומר שעשה שימשך ויצא מהלך האחר פסול לזרים וכו' עד שידע שיצאו המים הראשונים שירדו מהמעין לתוך הצריכה דכיון שנקו צריכה פסק מינייהו שם מים חיים ולפיכך פסולים לזרים וכו' ומכל מקום דינם כמעין לענין טבילה דכיון שמי המעין נכנסים לה ויוצאים ממנה מעלים הם את המים שבצריכה להיות כמעין והיכא דאין צריכה מים כלל והמשך מי המעין לתוך הצריכה והם נקוין שם ואינם נמשכים לתוך איכא לפוקי אי סבירא ליה להרמב"ם דהוּ כמקוה כיון דאינם נמשכים או אי הוּ כמעין כיון דאין מים אחרים בצריכה וכן כתב מהר"ק בשורש קנ"ו (בסופו) דמשמע מתוך לשון הרמב"ם שהוא מפרש משנה זו כשהיתה הצריכה מליאה מים אחרים שאינם מן המעין ע"כ (יג). ומיהו מדברי הרמב"ם בפירוש המשנה משמע דנלא היו צריכה מים קודם שהעביר המעין עליו מיירי ואם באלו להסכים דבריו אלו עם אלו אפשר שמה שכתב שהיא מליאה מים ונקוין לאו למימרא שהיתה מליאה מים קודם שהעביר המעין עליה אלא היינו לומר שעל ידי העברת המעין עליה היא מליאה מים וצ"ע וכתב מהר"ק בשורש קנ"ו שהראב"ד בספר צעלי הנפש פירשה להא דהעבירו על גבי צריכה צריכה ריקנית שמלאה ממי המעין ואפילו הכי קאמר דאם הפסיקו הרי הוא כמקוה ע"כ (יד):

⁴ ולפי דבריהם אם היתה

צריכה זו ריקנית והמשך לתוכה מי מעין אף על פי שהפסיק הקילוח הנמשך מהמעין אפשר שמים הללו הנקוין בצריכה עדיין דין מעין עליהם וצ"ע:

ונתמלא מים מהמעין דיש לו דין מעין אלא איצטרך לאשמועינן דכשהפסיק אחר כך המעין דיש עליו תורת מקוה דהוּ אמינא עדיין תורת מעין עליי כיון שנאסף שם המעין ואתי שפיר נמי הא דבסוף תורת מקוה עליו לענין זבין כיון שהופסק ממנו פעם אחת המעין והיה על המים שבצריכה שם מקוה מו לא מיקרי מעין עד שיצאו ממנו כל אותן מים ראשונים ואתי שפיר נמי דאיצטרך רבינו לאשמועינן דחזרה להיות דין מעין דהוּ אמינא דוקא בראשונה שנאסף כל המים מהמעין מה שאין כן בסוף שכבר הופסק דוק. ואף על פי שלשון רבינו לא משמע הכי וכמו שכתבתי לעיל מכל מקום נראה לעיני דעמי לדחוק ולפרש כן שהרי גם הרמב"ם כתב לתוך צריכה שהיא מליאה מים ומהר"ק בשורש קנ"ו כתב שם דהרמב"ם משמע שפרשם היו זה מים מקודם לכן ואפילו הכי כתב צ"ח יוסף כיון שבפירוש המשנה משמע דאיירי באין בהן מים תחלה יש להשוות דברי הרמב"ם עם פירוש המשנה ולפרש מה שכתב שהיא מליאה מים רצה לומר שעל ידי המשכת המעין עליה היא מליאה מים והכי נמי נראה לפרש דברי רבינו שהמים הנמשכין שם מהמעין נקוין ויטמדין תוך הצריכות ומה שכתב חזק להיות לה דין מקוה רצה לומר חזק שנאסף ממנה שם מעין ונעשה מקוה וכמו שזכרנו לומר במה שכתב רבינו מיד אחר זה במעין שהעבירו על גבי כלי וכו' חזק להיות לו דין מקוה דוק:

⁵

א"א שקשה לי דאם כן מאי שנא תחלה דהיה לה תורת מעין אף לענין טבילה זבין ומטורעין ולא אחר כך כשחזר והעביר עליה

ועוד קשה למה שינה במשנה מעין שהעבירו על גבי מקוה והפסיקו הרי זה כמקוה הוּ ליה למימר אינו אלא כמקוה ולא מעין דהא מה שיש לו דין מקוה זהו פשיטא ועוד קשה דהוּ ליה לאשמועינן תחלה דבשעת העבירה ראשונה יש לו דין מעין ולפי מה שכתב הרמב"ם בפירוש המשניות אתי שפיר הכל דמשמע מדבריו דנלא היו צריכה מים קודם שהעביר המעין עליו מיירי ואם כן זהו פשוט מתחלה כשהעביר המעין על הצריכה דהיינו חפירה בלא מים